Kære kongres.
Tak til Mogens for en stærk beretning. En klar værdibaseret tale med en stærk appel til os socialdemokrater. En konstruktiv beskrivelse af alle de opgaver og udfordringer, der venter en ny socialdemokratisk regering under din ledelse. Det største politiske projekt bliver at forny og udvikle vores velfærdssamfund.
Vi taler ofte som om velfærdssamfundet er et fælles politisk projekt - på tværs af de politiske partier i Folketinget. Det er en fejlslutning - intet kan være mere forkert. Velfærdssamfundet er jo ikke naturgivet. Det er skabt i kamp. Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres 100-årige alliance har været den politiske drivkraft for realiseringen af det, vi ofte kalder den danske model. Eller den nordiske velfærdsmodel. Den nyder enorm respekt og anerkendelse ude i verden. Det der kendetegner vores samfund, og som vi igen denne sommer blev mindet om er, at vi er det land i verden med den mindste ulighed mellem mennesker. \"Robin Hood er fra Danmark"\ - lød det i medierne og vi var stolte.
Små og store reformer op gennem forrige århundrede har skabt dette samfund. Hvor vi holder af og sætter pris på, at forskellene mellem dem der har mindst, og dem der har mest, er så lille som mulig. En holdning, som godt nok er under pres i disse år af de nye politiske vinde der blæser.
De nuværende regeringspartier, og deres støtteparti DF med sin oprindelse i Fremskridtspartiet, har været de politiske modstandere i kampen om velfærdssamfundets tilblivelse og udvikling.
Kampen har altid stået i et valg mellem fællesskabet eller individets uhæmmede rettighed.
Det er derfor ikke så underligt, at de borgerlige partier nu benytter deres magt til at sætte spørgsmålstegn ved velfærdssamfundets fremtid.
Regeringen har til dét brug nedsat en Velfærdskommission, der stort set er sammensat af økonomer og erhvervsfolk - hvem var det lige, der sagde opgør med eksperter og smagsdommere?
Nå - det er alle sammen udmærkede folk, men vi ved jo lige nøjagtig, hvad der vil være deres konklusioner og bud på fremtidens velfærdssamfund: Nedskæringer på velfærden er løsningen, for vi har ikke råd til efterløn, boligstøtte, folkepension, m.v. Den \"sang\" har vi ligesom hørt før. Der er intet nyt under solen. Det er ikke

overraskende. Som vores tidligere Nationalbankdirektør
Erik Hoffmeyer har udtalt det: \"Velfærdskommissionen kan ikke komme med viden, vi ikke allerede har\". Derfor er kommissionen også aldeles overflødig. Det er den politiske kamp, der skal tages. Hvorvidt vi ønsker at udvikle eller afvikle velfærdssamfundet. Den debat ønsker regeringen ikke - nu.
Regeringen har indrettet det så viseligt, at kommissionen først skal barsle med sine anbefalinger efter det kommende folketingsvalg. Smart ikke - for smart!
Derfor skal vi tage debatten nu - før valget. For jeg er sikker på, at kommissionens kommende anbefalinger vil blive brugt, hvis den nuværende regering får fornyet sit mandat ved valget. Så kan det godt ske, at de siger noget andet nu - men efter valgdagen vil de hungrende venstreløver, som ideologen Søren Pind og hans 10-teser, presse på for at opgøret med Socialdemokratiets velfærdsmodel skal tages. Jeg er sikker på, at han stadig har et helt eksemplar liggende af statsministerens Minimalstats-bog.
Helt stille har der dog ikke været om velfærdskommissionen, siden den blev nedsat for efterhånden længe siden. Lige før sommerferien, kom kommissionen med deres første oplæg. De kom med det glade budskab, at vi fremover kommer til at leve længere end hidtil antaget (6-8 år), at vi bliver ældre og rigere, og at vi får plads til rundt regnet en fordobling af privatforbruget i de næste fyrre år.
Men det var ikke dette glade budskab, der tog overskrifterne i medierne. Glade budskaber har det med at blive begravet af sortseere.
Nej - den melding, som tog overskrifterne var, at velfærden ikke kunne vare ved pga. det stigende antal ældre.
Den gode nyhed var: Vi kommer til at leve meget længere, og vi bliver dobbelt så rige.
Den dårlige nyhed var: Vi har ikke råd til det.
Lad os lige teste dette argument.
For det første lægger kommissionen til grund, at vi bliver lige så plejekrævende når vi lever længere, bare i flere år.
Det holder ikke. Det vil altid være de sidste 1-2 år af livet, der ofte er meget plejekrævende
Dernæst har vi har afmonteret pensionsbomben. Danmark er foregangsland i verden. Der er gennemført gode pensionsreformer i Danmark op gennem de sidste par årtier. Der er udvist rettidig omhu af arbejdsmarkedets parter i samspil med de regeringer,

der har haft ansvaret i 80\'erne og 90\'erne. Ja - ros også til Schlüter-regeringen for den indsats.
Der tales ofte om, hvor heldige nordmændene er, fordi de har deres store Olie-fonde. Man glemmer ofte, at vi er mindst lige så heldige, for vi har vores store Pensions-fonde. Det er et særkende for Danmark. Hovedparten af fremtidens pensionister kommer til at leve af opsparing - ATP, SP, arbejdsmarkedspension og andre private pensioner - uden at belaste fremtidens skatteydere, det er helt enestående for Danmark. Ingen andre lande er
gået så vidt.
Er der så ingen grund til bekymring for velfærden i fremtiden. Jo - men de kommer primært fra de politiske valg og de manglende politiske prioriteringer i disse år. Jeg deler én af de bekymringer, som også Velfærdskommissionen har med: Der har været bred politisk enighed om at få høvlet af på statens gæld, så renteudgifterne på brutto ca. 45 mia. kr. årligt kunne reduceres markant. Men på grund af VK-regeringens og DF\'s såkaldte skattestop, ufinansierede skattelettelser og faldende beskæftigelse er regeringen bagud med gældsafviklingen - de har taget ét stort pauselån. Det er ærgerligt, og uansvarligt i forhold til vores børn og børnebørn, at vi parkerer gælden til dem og solder pengene op. De 26 mia. kr. regeringen har bevilget os i skattelettelser, kunne være anvendt langt bedre til at gøre velfærdssamfundet langt mere robust i fremtiden. Vi har en Her og Nu-regering, der kun sigter efter næste valgdato.
Det er også så som så med den fordelingspolitiske retfærdighed i regeringens politik. Skattelettelserne gavner os, der i forvejen har mest. Der er over 1,7 mio. familier i Danmark, som ikke er inviteret med til regeringens forbrugsfest.
Ufinansierede skattelettelser eller udgifter svier på længere sigt. Vi socialdemokrater ved alt for godt, hvem det er der kommer til at betale prisen, når der ikke er styr på de offentlige finanser. Det er altid dem, der har mest brug for fællesskabet og velfærdssamfundet.
Der er brug for en ny regering, hvis vi vil velfærdssamfundet i fremtiden. Vi er på vej mod en stille afvikling. Det går langsomt, ja - men kursen ligger fast.
Den kan kun vendes ved en socialdemokratisk sejr ved det kommende folketingsvalg - der giver Danmark en ny regering.
Fortsat god kongres!